

Vi har en situation, hvor vi står over for en udvidelse med et helt andet antal mennesker, end vi tidligere har håndteret. Tidligere havde man en udvidelse med Spanien, Grækenland og Portugal. Der var tale om tre lande, man opererede med en 7-årig overgangsperiode, og man opererede med et indkomstgrundlag i de tre lande, som var ca. to tredjedele af EU's gennemsnit.

Men nu taler man om at udvide med 10 lande, hvor lønindkomstgennemsnittet er en tredjedel af EU's gennemsnit, og man taler om ikke at operere med nogen form for overgangsperiode – jo, Tyskland og Østrig vil sandsynligvis operere med en overgangsperiode – og hvorfor er det interessant i denne sammenhæng? Jo, fordi hovedparten af dem, der efter den 7-årige overgangsperiode rent faktisk vandrede fra Spanien, Grækenland og Portugal, vandrede til Tyskland.

Derfor er det da interessant, at Tyskland vælger at have en overgangsperiode i en situation, hvor motivationen for de nye ansøgerlandes ønske om optagelse er, at deres arbejdskraft ønsker at flytte sig. Det land, som tidligere tog imod de fleste, lukker af i en overgangsperiode, og derfor bør fru Charlotte Antonsen m.fl. tage det her lidt mere seriøst, end de svar, der er kommet indtil nu, giver udtryk for.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Først til hr. Keld Albrechtsen: Jeg håber nu, at det bliver et ja i Irland, men jeg synes ikke, det er noget, vi skal blande os i her i Folketinget. Det er irlændenes egen sag.

Hr. Keld Albrechtsen vil ikke forstå, at man kan prioritere Østudvidelsen på dette tidspunkt frem for at rejse landbrugsspørgsmålet, men det gør vi altså. Prioriteten for formandskabet er Østudvidelsen, og derfor kommer landbruget og vores ønske om at reducere landbrugsstøtten i anden række.

KL 13.10

Hr. Villy Søvnald spørger ligesom hr. Henrik Dam Kristensen om kompromismuligheder: Jamen det er da klart, at de ting, der bliver nævnt, er noget af det, der kan indgå i de forhandlinger, der kommer til at finde sted mellem de gamle lande med Danmark i spidsen som formandskabsland og de nye ansøgerlande. Det er bl.a. den overgangsperiode, der lægges op til, og som i Kommissionens forslag er 10 år; det er en meget lang overgangsperiode, når den gælder generelt. Strukturstøtte kan også godt indgå, for det, vi taler om her, er at hjælpe de mindre vel-

stående egne af Europa, og det kan jo være i form af enten landbrugsstøtte eller strukturstøtte. Indkomststøtteniveauet kan måske også komme med i spillet, så der er masser af muligheder. Alt, hvad der ligger inde under det, jeg har nævnt, kan måske bidrage til, at man finder et rimeligt kompromis, så begge parter kan tilslutte sig aftalen.

Til sidst til hr. Kristian Thulesen Dahl: Ja, vi udvider forhåbentlig med 10 lande; og ja, de er relativt fattigere end de lande, vi tidligere har taget ind. Men det ændrer altså ikke ved, at vi i Europa i meget høj grad er hjemmeføddinge. Vi har jo hver vores sprog, og derfor er vi ikke, i modsætning til i USA, særlig gode til at være mobile, altså til at flytte os efter arbejdsmulighederne. Jeg synes heller ikke, der er noget som helst i vores erfaringer fra tidligere udvidelser, der tyder på, at det forhold skulle ændre sig. Tværtimod kan man sige, at netop fordi landene er endnu fattigere, er deres konkurrencemuligheder på nogle områder bedre. Deres produkter bliver lidt billigere, fordi lønomkostningerne er mindre.

Derfor mener jeg ikke, at der er nogen grund til den frygt, og jeg deler heller ikke Tysklands og Østrigs ønske om en 7-årig overgangsperiode.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Allerførst vil jeg gerne sige til fru Charlotte Antonsen, at jeg er meget tilfreds med hendes svar på hr. Kristian Thulesen Dahls spørgsmål. Jeg synes, det er godt, at regeringen holder fast i de tidligere tagne beslutninger på området.

Men jeg vil gerne spørge lidt videre til landbrugsordningerne, som har været diskuteret meget under denne ordfører. Det virker, som om Venstres ordfører mener, at landbrugsordningerne er én ting og udvidelsen en anden ting, og at det er udvidelsen, der har højeste prioritet hos regeringen. Den prioritering er vi fra Det Radikale Venstres side fuldstændig enig i.

Men er Venstre ikke klar over, at hvis landbrugsordningerne er tilstrækkelig ugunstige for ansøgerlandene, vil de stemme nej til at blive optaget, og så påvirker landbrugsordningerne jo alligevel udvidelsen. Venstres ordfører må da være klar over, at en meget stor opmærksomhed på landbrugsordningerne er en forudsætning for, at udvidelsen overhovedet kan blive en realitet. Er Venstres ordfører ikke enig i det?